

Ἐάν δέ τις ὄφλη δίκην αἰκίας γονέων,

πρῶτον μὲν φευγέτω ἀειφυγίαν ἐξ ἄστεως
εἰς τὴν ἄλλην χώραν
καὶ εἰργέσθω πάντων ἱερῶν,

κατελθὼν δέ ζημιούσθω θανάτῳ.

Ἐάν δέ τις ἐλεύθερος συμφάγη τῷ τοιοῦτῳ
ἢ συμπίη
ἢ κοινωνήσῃ τινα ἄλλην τοιαύτην
κοινωνίαν

ἢ καὶ μόνον προσάπτηται ἐκῶν
ἐντυγχάνων που,

μήτε ἔλθῃ εἰς μηδέν ἱερόν μήτ' εἰς ἀγοράν
μήτ' εἰς πόλιν ὅλως
πρότερον ἢ καθήρηται.

Κι αν κάποιος καταδικαστεῖ για βιαιοπραγία ἀπέναντι στους
γονεῖς του,

αρχικά μὲν να εξοριστεῖ δια βίου ἀπὸ τὴν πόλη στην
υπόλοιπη ὑπαιθρο
και να αποκλείεται ἀπὸ ὅλες τις ἱερές τελετές,

αν ὁμως ἐπιστέψει ἀπὸ τὴν ἐξορία, να τιμωρεῖται με τὴν
ποινὴ του θανάτου.

Και αν κάποιος ἐλεύθερος φάει μαζί με τὸν τέτοιου εἶδους
ἄνθρωπο,
ἢ αν πιεῖ μαζί του,
ἢ αν ἔχει κάποια ἄλλη σχέση μαζί του,

ἢ και μόνον αν ἐρθεῖ σε επαφὴ με τὴ θέλησή του ὅταν τὸν
συναντήσῃ κάπου,

να μην ἐρθεῖ σε κανένα ἱερό οὔτε στην ἀγορὰ οὔτε στην
πόλη γενικά,
παρὰ μόνον αφού ἔχει εξαγνιστεῖ.